

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 21.4.2021
C(2021) 2616 final

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 21.4.2021

o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2017/565 v zvezi z vključitvijo dejavnikov trajnostnosti ter tveganj in preferenc glede trajnostnosti v nekatere organizacijske zahteve in pogoje poslovanja za investicijska podjetja

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE DELEGIRANEGA AKTA

Ta uredba je del širše pobude Komisije o trajnostnem razvoju. Določa temelj okvira EU, ki postavlja vidike trajnostnosti v središče finančnega sistema, da bi se podprlo preoblikovanje evropskega gospodarstva v bolj zelen, odpornejši in krožen sistem v skladu s cilji **evropskega zelenega dogovora**¹.

Komisija je po sprejetju **Pariškega sporazuma o podnebnih spremembah iz leta 2016** in **agende Združenih narodov za doseg ciljev trajnostnega razvoja do leta 2030 v akcijskem načrtu o financiranju trajnostne rasti**² napovedala, da namerava vključiti trajnostnost v zagotavljanje finančnega svetovanja in pojasniti, kako naj se trajnostnost vključuje v tako imenovane fiduciarne dolžnosti v sektorski zakonodaji. V sporočilu o **evropskem zelenem dogovoru** je potrjeno, da potrebujemo dolgoročne signale za usmerjanje finančnih in kapitalskih tokov v zelene naložbe ter izogibanje naslednim naložbam. Ta delegirana uredba bo prispevala k temu specifičnemu cilju.

Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/565³ dopolnjuje Direktivo 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴ (MiFID II), tako da podrobneje določa organizacijske zahteve in pogoje poslovanja za investicijska podjetja. Ta uredba spreminja Delegirano uredbo (EU) 2017/565 na dva načina:

Prvič, preference strank glede trajnostnosti vključuje kot dodaten element presoje primernosti. V okviru obstoječega okvira MiFID II morajo podjetja, ki opravljajo storitve investicijskega svetovanja in upravljanja portfeljev, pridobiti potrebne informacije o znanju in izkušnjah stranke na investicijskem področju, njeni zmožnosti kritja izgub ter njenih ciljih, vključno s stopnjo dovoljenega tveganja stranke, da lahko podjetje zagotovi storitve in produkte, ki so primerni zanj (presoja primernosti). Informacije v zvezi z investicijskimi cilji strank vključujejo informacije o tem, kako dolgo želijo stranke imeti naložbo, o njihovih preferencah glede prevzemanja tveganj, o njihovem profilu tveganja in o namenih naložbe. Vendar se informacije o investicijskih ciljih na splošno nanašajo na finančne cilje, drugi nefinančni cilji stranke, kot so preference glede trajnostnosti, pa se običajno ne obravnavajo. Obstoječe presoje primernosti na splošno ne vključujejo vprašanj o preferencah strank glede trajnostnosti, večina strank pa teh preferenc sama ne bi izpostavila. To pomeni, da bi lahko investicijska podjetja v postopku izbire ustrezno pozornost bolj namenjala dejavnikom trajnostnosti.

¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: Evropski zeleni dogovor (COM(2019) 640 final).

² Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropski centralni banki, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Akcijski načrt: financiranje trajnostne rasti“ (COM(2018) 097 final).

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/565 z dne 25. aprila 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z organizacijskimi zahtevami in pogoji poslovanja investicijskih podjetij ter opredeljenimi izrazi za namene navedene direktive (UL L 87, 31.3.2017, str. 1).

⁴ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta⁵ (v nadaljnjem besedilu: uredba o razkritjih v zvezi s trajnostnim financiranjem) zahteva, da dokumentacija finančnega produkta opisuje, kako naj bi se dosegle ali so dosežene navedene ravni trajnostnosti ali ambicije glede trajnostnosti. Ker ne gre za ureditev označevanja, se lahko opišejo različne ambicije v zvezi s trajnostnostjo. Čeprav morajo finančni produkti iz člena 9 uredbe o razkritjih v zvezi s trajnostnim financiranjem slediti cilju trajnostnih naložb, ki ne povzročajo bistvene škode, kot so opredeljene v členu 2(17) navedene uredbe, lahko finančni produkti, ki spadajo pod člen 8 navedene uredbe, vključujejo različne strategije, tudi take, ki kljub temu, da oglašujejo usmeritev, povezano z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi vidiki, družbeno odgovornim vlaganjem ali trajnostnostjo, morda ne vsebujejo pomembnejših elementov trajnostnosti. Glede na navedeno in glede na to, da MiFID II, uredba o razkritjih v zvezi s trajnostnim financiranjem in Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁷ (uredba o taksonomiji) zajemajo različne produkte, ta osnutek uredbe zagotavlja, da so finančni instrumenti, ki vsebujejo elemente trajnostnosti z določeno ravno pomembnosti, primerni, da se lahko priporočijo strankam ali potencialnim strankam, ki izrazijo jasne preference glede trajnostnosti. Preference glede trajnostnosti zato zajemajo finančne instrumente, ki se vlagajo, vsaj v določenem obsegu, v dejavnosti, skladne s taksonomijo v skladu z uredbo o taksonomiji, ali v trajnostne naložbe, kot so opredeljene v členu 2(17) uredbe o razkritjih v zvezi s trajnostnim financiranjem, ki prav tako vsebujejo dejavnosti, skladne s taksonomijo, ali ki upoštevajo negativne zunanje učinke naložb na okolje ali družbo v smislu glavnih škodljivih vplivov na trajnostnost. Pravila o preferencah glede trajnostnosti podpirajo in krepijo cilj politike za zmanjšanje lažnega zelenega oglaševanja in zavajajočega prodajanja ter spodbujajo prehod finančnega sistema, tako da ta resnično podpira podjetja pri njihovem prehodu k trajnostnosti, hkrati pa še naprej podpira podjetja, ki so že trajnostna.

Pravila o preferencah glede trajnostnosti zagotavljajo skladnost z uredbo o razkritjih v zvezi s trajnostnim financiranjem in uredbo o taksonomiji ter znatno povečujejo učinek razkritij v zvezi s trajnostnostjo v okviru teh uredb. Uredba o taksonomiji zahteva razkritje obsega, v katerem so naložbe skladne s taksonomijo EU.

V operativnem smislu lahko investicijska podjetja, da pospešijo notranje postopke in zlasti razvoj priporočil strankam ali potencialnim strankam, na podlagi predhodne analize finančnih instrumentov te vnaprej razvrstijo in razdelijo v skupine glede na delež, ki se vloži v gospodarske dejavnosti, ki se lahko štejejo za okoljsko trajnostne, delež trajnostnih naložb ali upoštevanje glavnih škodljivih vplivov, kot so kategorije glavnih škodljivih vplivov, vrste zavez in kvalitativni ter kvantitativni kazalniki. Ker lahko imajo naložbe, ki se financirajo s finančnimi instrumenti, različne glavne škodljive vplive na dejavnike trajnostnosti, bi morala investicijska podjetja strankam ali potencialnim strankam pojasniti, da so lahko elementi, ki dokazujejo upoštevanje glavnih škodljivih vplivov na dejavnike trajnostnosti, relevantni za različne zadeve, povezane z okoljem, družbo, zaposlovanjem ali upravljanjem, da bi morali ti elementi omogočiti dokazovanje tega upoštevanja in zadevne zaveze za obravnavanje glavnih škodljivih vplivov skozi čas ter da so lahko predstavljeni s kvalitativnimi ali kvantitativnimi kazalniki, med drugim vključno s tistimi v skladu z uredbo o razkritjih v zvezi s trajnostnim financiranjem.

⁵ Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).

⁶ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

⁷ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

Drugič, ta uredba vključuje tveganja glede trajnostnosti v organizacijske zahteve. Ta del o tveganjih glede trajnostnosti temelji na končnem poročilu o strokovnem mnenju, ki ga je pripravil Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA)⁸. V strokovnem mnenju je ugotovljeno, da so potrebna dodatna pojasnila v zvezi z vključevanjem tveganj glede trajnostnosti in dejavnikov trajnostnosti v Delegirano uredbo (EU) 2017/565 in Delegirano direktivo Komisije 2017/593⁹ ter navedene posebne določbe v zvezi s tem.

Ta uredba in drugi sektorski delegirani akti, ki prilagajajo pravila o fiduciarnih dolžnostih in ki so bili sprejeti skupaj z njo, dodatno podpirajo cilje **uredbe o razkritjih v zvezi s trajnostnim financiranjem, Uredbe (EU) 2019/2089 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰ ter uredbe o taksonomiji**. Navedena pravila dosledno vključujejo vidike trajnostnosti v postopke naložb, svetovanja in razkrivanja v vseh sektorjih. Okoljske, socialne in upravljalne vidike (vidike trajnostnosti) postavljajo v središče finančnega sistema, da bi evropsko gospodarstvo pomagala preoblikovati v bolj zelen, nizkoogljičen, odpornejši, z viri gospodaren in krožen sistem.

Ta uredba temelji na pooblastilu iz člena 16, člena 24(13) in člena 25(8) MiFID II.

2. POSVETOVANJA PRED SPREJETJEM AKTA

Komisija je decembra 2016 ustanovila strokovno skupino na visoki ravni za financiranje trajnostne rasti, ki naj bi s priporočili pomagala razviti strategijo EU za financiranje trajnostne rasti. Strokovna skupina je sredi julija 2017 objavila vmesno poročilo „Financiranje trajnostnega evropskega gospodarstva“, 18. julija 2017 pa na srečanju zainteresiranih strani predstavila končno poročilo, ki mu je sledil vprašalnik za posvetovanje.

Skupaj s končnim poročilom strokovne skupine o financiranju trajnostnega evropskega gospodarstva je bil 31. januarja 2018 objavljen tudi dokument s povratnimi informacijami, ki povzema odgovore na vprašalnik. Strokovna skupina v svojem končnem poročilu priporoča, da se „od investicijskih svetovalcev zahteva, da pri neprofesionalnih vlagateljih poizvejo in se nato odzovejo na preference glede trajnostnega učinka njihovih naložb, kar bi morala biti rutinska sestavina njihovega finančnega nasveta“. Priporočila je tudi „razpravo o tem, kako naj se upravlja obravnavanje dolgoročnih tveganj in tveganj glede trajnostnosti“.

Komisija je marca 2018 poslala namenski vprašalnik o vključitvi okoljskih, socialnih in upravljalnih vidikov v presojo primernosti. Pri posvetovanju je bilo ugotovljeno, da med svetovanjem samo manjšina strank proaktivno izpostavi vprašanja, povezana s trajnostnostjo. Nekateri razlogi za to so: i) informacije, ki so na voljo o finančnih instrumentih, povezanih s trajnostnostjo, niso pregledne; ii) tveganje „lažnega zelenega oglaševanja“ (*greenwashing*) v obstoječi dokumentaciji je visoko; in iii) poznavanje učinka teh vidikov na tveganje in uspešnost je nezadostno. Zdi se, da stranke med svetovalnim postopkom redko sistematično izrazijo interes za vprašanja, povezana s trajnostnostjo.

⁸ Končno poročilo o vključevanju tveganj glede trajnostnosti in dejavnikov trajnostnosti v MiFID II (ESMA35-43-1737).

⁹ Delegirana direktiva Komisije (EU) 2017/593 z dne 7. aprila 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zaščito finančnih instrumentov in sredstev, ki pripadajo strankam, obveznostmi glede upravljanja produktov in pravili, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali prejemanje pristojbin, provizij ali kakršnih koli denarnih ali nedenarnih koristi (UL L 87, 31.3.2017, str. 500).

¹⁰ Uredba (EU) 2019/2089 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 glede referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod, referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, in s trajnostnostjo povezanih razkritij za referenčne vrednosti (UL L 317, 9.12.2019, str. 17).

Poleg tega je bil osnutek delegirane uredbe o spremembi presoje primernosti v skladu s smernicami za boljše pravno urejanje objavljen v obdobju od 24. maja do 21. junija 2018 za pridobitev povratnih informacij. Komisija je prejela 51 odzivov, ki se nanašajo na to delegirano uredbo o spremembi Uredbe (EU) 2017/565. Zainteresirane strani iz različnih okolij (npr. nevladne organizacije, združenja finančnega sektorja, javni organi)¹¹ so podale pripombe o različnih vidikih te delegirane uredbe. Čeprav je bila na splošno izražena močna podpora za povečanje osredotočenosti na nefinančne cilje v naložbenem procesu, nekatere zainteresirane strani niso bile naklonjene spremembam postopkov, ki so jih uvedle na novo na podlagi MiFID II. Kot je opisano zgoraj, Komisija ni samo prepričana, da je nujno nadaljevati izvajanje agende za trajnostno financiranje, temveč meni tudi, da na novo uvedeni sklici na uredbo o razkritjih v zvezi s trajnostnim financiranjem in predlagana časovnica za uporabo tega delegiranega akta (12 mesecev po začetku veljavnosti) zagotavljajo zadostno prožnost.

Kar zadeva nekatere cilje v okviru postopka presoje primernosti, je Komisija vključila nekatere spremembe, da bi se omogočilo potrebno razlikovanje med investicijskimi cilji na eni strani in preferencami glede trajnostnosti na drugi strani. To razlikovanje je pomembno, da se prepreči zavajajoče prodajanje. Dejavniki trajnostnosti ne bi smeli imeti prednosti pred osebnim investicijskim ciljem stranke. Zato bi bilo treba preference glede trajnostnosti v okviru postopka presoje primernosti obravnavati šele, ko je opredeljen investicijski cilj stranke. Cilj pravil o preferencah glede trajnostnosti je povečati ozaveščenost potencialnih strank ali strank o razpoložljivosti finančnih instrumentov z ambicijami glede trajnostnosti. Glede na pravila o preferencah glede trajnostnosti finančnih instrumentov z različnimi ravni ambicij v zvezi s trajnostnostjo ne bo treba prilagajati. Za te finančne instrumente bo veljala ureditev preferenc glede trajnostnosti ali pa se jih bo še naprej smelo priporočati, vendar ne kot finančne instrumente, ki ustrezajo preferencam glede trajnostnosti strank ali potencialnih strank, kot so opredeljene v tej uredbi. V operativnem smislu bi morali biti elementi trajnostnosti finančnih instrumentov predstavljeni na pregleden način, ki investicijskim podjetjem omogoča dialog s strankami ali potencialnimi strankami, na podlagi katerega lahko dovolj podrobno razumejo individualne preference strank glede trajnostnosti. Da bi se preprečilo obračunavanje neupravičenih provizij, bi morala investicijska podjetja imeti možnost, da za obstoječe stranke, za katere je že bila opravljena presoja primernosti, individualne preference stranke glede trajnostnosti določijo ob naslednji redni posodobitvi obstoječe presoje primernosti.

Pravila o preferencah glede trajnostnosti povečujejo uporabo taksonomije EU za trajnostne dejavnosti, tj. gospodarske dejavnosti, ki se lahko štejejo za okoljsko trajnostne v skladu s členom 3 uredbe o taksonomiji, in izvajanje trajnostnih naložb, kot so opredeljene v členu 2(17) uredbe o razkritjih v zvezi s trajnostnim financiranjem, kar vključuje tudi naložbe v navedene gospodarske dejavnosti, ki se štejejo za okoljsko trajnostne. Pravila tudi spodbujajo priporočanje finančnih instrumentov, ki upoštevajo in zmanjšujejo pomembne negativne zunanje učinke teh naložb, tj. glavne škodljive vplive.

Komisija je ESMA zaprosila za strokovno mnenje o morebitnih spremembah delegiranih aktov, sprejetih v skladu z MiFID II, v zvezi z vključitvijo tveganj glede trajnostnosti in dejavnikov trajnostnosti na področjih organizacijskih zahtev, pogojev poslovanja, upravljanja tveganj ter ocene ciljnih trgov.

ESMA je 30. aprila 2019 objavil končno poročilo o vključevanju tveganj glede trajnostnosti in dejavnikov trajnostnosti v MiFID II. V mnenju so se upoštevala stališča, ki so jih

¹¹ Prejete povratne informacije so objavljene na: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2018-2681500/feedback_en

zainteresirane strani izrazile v javnem posvetovanju, izvedenem med 19. decembrom 2018 in 19. februarjem 2019. Vključuje analizo stroškov in koristi. Poleg tega je ESMA 4. februarja 2019 organiziral odprto javno obravnavo, da bi zbral dodatne povratne informacije. Opravljen je bil tudi posvet z interesno skupino za vrednostne papirje in trge pri ESMA.

V skladu z načeli boljšega pravnega urejanja je bil ta osnutek predloga objavljen za drugo posvetovanje od 8. junija 2020 do 6. julija 2020. Po skrbni preučitvi prejetih povratnih informacij so se v besedilo vnesle dodatne spremembe.

To poročilo obravnava vključitev tveganj glede trajnostnosti in dejavnikov trajnostnosti v organizacijske zahteve ter strukture upravljanja in nadzora produktov investicijskih podjetij. V to delegirano uredbo so vključena priporočila o organizacijskih zahtevah, ki jih je pripravil in o katerih se je javno posvetoval ESMA.

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANEGA AKTA

Pravna podlaga za to uredbo je določena v členih 16(12), 24(13) in 25(8) Direktive 2014/65/EU.

Ta uredba zajema naslednje spremembe Uredbe (EU) 2017/565:

Cilj člena 1 je pojasniti, da bi morala investicijska podjetja, ki opravljajo storitve investicijskega svetovanja in upravljanja portfeljev, izvesti obvezno presojo preferenc svojih strank ali potencialnih strank glede trajnostnosti. Ta investicijska podjetja bi morala nato te preference glede trajnostnosti upoštevati pri postopku izbire finančnih instrumentov, ki se priporočijo tem strankam. Za preference glede trajnostnosti bi morale biti ključne tri glavne kategorije finančnih instrumentov, in sicer finančni instrumenti, ki sledijo cilju minimalnega deleža trajnostnih naložb v gospodarske dejavnosti, ki se lahko štejejo za okoljsko trajnostne v skladu s členom 3 uredbe o taksonomiji, ali finančni instrumenti, ki sledijo cilju minimalnega deleža trajnostnih naložb, kot so opredeljene v členu 2(17) uredbe o razkritjih v zvezi s trajnostnim financiranjem, če minimalni delež določi stranka ali potencialna stranka. Tretja kategorija finančnih instrumentov, ki je primerna za individualne preference glede trajnostnosti, so finančni instrumenti, ki upoštevajo glavne škodljive vplive na dejavnike trajnostnosti, če elemente, ki dokazujejo to upoštevanje, določi stranka ali potencialna stranka.

Ker MiFID II na eni strani ter uredba o razkritjih v zvezi s trajnostnim financiranjem in uredba o taksonomiji na drugi zajemajo različne produkte, preference glede trajnostnosti niso omejene na finančne produkte v smislu uredbe o razkritjih v zvezi s trajnostnim financiranjem in uredbe o taksonomiji, temveč temeljijo na pojmi, povezanih s trajnostnostjo, iz teh uredb. To investicijskim podjetjem omogoča, da ne priporočajo samo investicijskih skladov, ampak tudi druge relevantne finančne instrumente.

Na primer, „finančni instrumenti, ki sledijo cilju minimalnega deleža trajnostnih naložb“ bodo vedno vključevali finančne produkte iz člena 9 uredbe o razkritjih v zvezi s trajnostnim financiranjem in finančne produkte iz člena 8 uredbe o razkritjih v zvezi s trajnostnim financiranjem, če taki finančni produkti vsaj v določenem obsegu sledijo cilju trajnostnih naložb. Ta minimalni obseg določijo stranke ali potencialne stranke, tako da pravila o preferencah glede trajnostnosti v celoti upoštevajo njihove ambicije v zvezi s trajnostnostjo. Drugi primeri vključujejo finančne instrumente z okoljskimi ali socialnimi značilnostmi, ki med drugim temeljijo na strategiji izključevanja in ki bi lahko spadali pod preference glede trajnostnosti, če vsaj v določenem obsegu sledijo cilju trajnostnih naložb ali dokazujejo, da se upoštevajo in obravnavajo ali zmanjšujejo glavni škodljivi vplivi, v skladu z minimalnimi deleži naložb oziroma elementi, ki dokazujejo upoštevanje glavnih škodljivih vplivov na dejavnike trajnostnosti, kot jih določijo stranke ali potencialne stranke. To pomeni tudi, da

finančni instrumenti, ki spodbujajo okoljske in socialne značilnosti brez deleža trajnostnih naložb ali brez deleža naložb v dejavnosti, skladne s taksonomijo, ali ki ne upoštevajo glavnih škodljivih vplivov, ne bodo primerni za priporočanje strankam ali potencialnim strankam na podlagi njihovih individualnih preferenc glede trajnostnosti. Taki finančni instrumenti se sicer še vedno lahko priporočijo v okviru preskusa primernosti, vendar ne kot finančni instrumenti, ki ustrezajo individualnim preferencam glede trajnostnosti.

Poleg tega se od investicijskih podjetij zahteva, da pripravijo poročilo za stranko, v katerem je obrazloženo, kako priporočilo stranki upošteva njene investicijske cilje, profil tveganja, zmožnost kritja izgub in preference glede trajnostnosti (naknadno razkritje informacij).

V členu 1 se od investicijskih podjetij zahteva tudi, da pri izpolnjevanju organizacijskih zahtev upoštevajo tveganja glede trajnostnosti v kvalitativnem ali kvantitativnem smislu in da tveganje glede trajnostnosti vključijo v svoje politike obvladovanja tveganj.

V členu 2 je določen datum začetka uporabe te uredbe, vključno z 12-mesečnim prehodnim obdobjem.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 21.4.2021

o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2017/565 v zvezi z vključitvijo dejavnikov trajnostnosti ter tveganj in preferenc glede trajnostnosti v nekatere organizacijske zahteve in pogoje poslovanja za investicijska podjetja

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU¹² ter zlasti členov 16(12), 24(13) in 25(8) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Prehod na nizkoogljično, bolj trajnostno, z viri gospodarno in krožno gospodarstvo v skladu s cilji trajnostnega razvoja je ključnega pomena za zagotavljanje dolgoročne konkurenčnosti gospodarstva Unije. Unija je leta 2016 podpisala Pariški sporazum¹³. V točki (c) člena 2(1) Pariškega sporazuma je določen cilj okrepitve odziva na podnebne spremembe, med drugim z zagotavljanjem, da se bodo finančni tokovi ujemali z usmerjenostjo v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in k razvoju, odpornemu na podnebne spremembe.
- (2) Komisija je ob priznavanju tega izziva decembra 2019 predstavila evropski zeleni dogovor¹⁴. Zeleni dogovor je nova strategija za rast, katere cilj je Unijo preobraziti v pravično in uspešno družbo s sodobnim, z viri gospodarnim in konkurenčnim gospodarstvom, ki od leta 2050 ne bo ustvarjalo nobenih neto emisij toplogrednih plinov in v katerem bo gospodarska rast ločena od rabe virov. Ta cilj zahteva, da se vlagateljem v zvezi z njihovimi naložbami da jasen signal, naj se izogibajo nasledim naložbam in povečajo trajnostno financiranje.
- (3) Komisija je marca 2018 objavila svoj akcijski načrt „Financiranje trajnostne rasti“¹⁵ o vzpostavitvi ambiciozne in celovite strategije za financiranje trajnostne rasti. Eden od ciljev, navedenih v akcijskem načrtu, je namenjen preusmeritvi kapitalskih tokov v trajnostne naložbe, da bi dosegli trajnostno in vključujočo rast. Ocena učinka, na kateri temeljijo naknadne zakonodajne pobude, objavljena maja 2018¹⁶, je pokazala potrebo po pojasnitvi, da bi morale upoštevanje dejavnikov trajnostnosti spadati med obveznosti, ki jih imajo investicijska podjetja do strank in potencialnih strank. Zato bi

¹² UL L 173, 12.6.2014, str. 349.

¹³ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

¹⁴ COM(2019) 640 final.

¹⁵ COM(2018) 97 final.

¹⁶ SWD(2018) 264 final.

morala investicijska podjetja redno obravnavati ne le vsa relevantna finančna tveganja, ampak tudi vsa relevantna tveganja glede trajnostnosti iz Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷, ki bi lahko, kadar se pojavijo, dejansko ali potencialno bistveno negativno vplivala na vrednost naložbe. Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/565 se ne sklicuje izrecno na tveganja glede trajnostnosti. Zato in za zagotovitev, da se notranji postopki in organizacijske ureditve pravilno izvajajo in upoštevajo, je treba pojasniti, da bi morali procesi, sistemi in notranji nadzor investicijskih podjetij odražati tveganja glede trajnostnosti ter da so za analizo teh tveganj potrebne tehnične zmogljivosti in znanje.

- (4) Da bi ohranili visok standard zaščite vlagateljev, bi morala investicijska podjetja pri določanju vrst nasprotij interesov, ki bi lahko škodovala interesom stranke ali potencialne stranke, vključiti tiste vrste nasprotij interesov, ki izhajajo iz vključitve preferenc stranke glede trajnostnosti. Investicijska podjetja bi morala imeti možnost, da za obstoječe stranke, za katere je že bila opravljena presoja primernosti, individualne preference stranke glede trajnostnosti določijo ob naslednji redni posodobitvi obstoječe presoje primernosti.
- (5) Investicijskim podjetjem, ki zagotavljajo investicijsko svetovanje in upravljanje portfeljev, bi moralo biti omogočeno, da svojim strankam in potencialnim strankam priporočajo primerne finančne instrumente, in bi zato morala imeti možnost postavljati vprašanja, da lahko določijo individualne preference strank glede trajnostnosti. V skladu z obveznostjo investicijskega podjetja, da deluje v najboljšem interesu svojih strank, bi morala priporočila strankam in potencialnim strankam odražati tako finančne cilje kot morebitne preference glede trajnostnosti, ki jih izrazijo te stranke. Zato je treba pojasniti, da bi morala imeti investicijska podjetja vzpostavljene ustrezne ureditve, s katerimi bi zagotovila, da vključitev dejavnikov trajnostnosti v svetovalni postopek in upravljanje portfeljev ne privede do praks zavajajočega prodajanja ali napačnega prikazovanja finančnih instrumentov ali strategij kot skladnih s preferencami glede trajnostnosti, kadar niso. Da bi se preprečile takšne prakse ali napačno prikazovanje, bi morala investicijska podjetja, ki zagotavljajo investicijsko svetovanje, najprej oceniti druge investicijske cilje, časovni okvir za vlaganje in individualne okoliščine stranke ali potencialne stranke, preden se pri njej pozanimajo o morebitnih preferencah glede trajnostnosti.
- (6) Doslej razviti finančni instrumenti so različno ambiciozni glede trajnostnosti. Da bi strankam in potencialnim strankam omogočili, da razumejo te različne stopnje trajnostnosti in sprejmejo informirane naložbene odločitve v smislu trajnostnosti, bi morala investicijska podjetja, ki opravljajo storitve investicijskega svetovanja in upravljanja portfeljev, pojasniti razliko med finančnimi instrumenti, ki v celoti ali deloma sledijo cilju trajnostnih naložb v gospodarske dejavnosti, ki se lahko štejejo za okoljsko trajnostne v skladu z Uredbo (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸, trajnostnih naložb, kot so opredeljene v členu 2(17) Uredbe (EU) 2019/2088, in naložb v finančne instrumente, ki upoštevajo glavne škodljive vplive na dejavnike trajnostnosti ter bi lahko bili primerni, da se priporočijo kot instrumenti, ki ustrezajo individualnim preferencam strank glede trajnostnosti, na eni strani, ter drugimi finančnimi instrumenti brez teh posebnih lastnosti, ki se ne bi smeli priporočati

¹⁷ Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).

¹⁸ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

strankam ali potencialnim strankam, ki imajo individualne preference glede trajnostnosti.

- (7) Treba je obravnavati pomisleke glede „lažnega zelenega oglaševanja“ (*greenwashing*), ki je zlasti praksa pridobivanja nepoštenih konkurenčnih prednosti s priporočanjem finančnega instrumenta kot okolju prijaznega ali trajnostnega, čeprav ta finančni instrument dejansko ne dosega osnovnih okoljskih ali drugih standardov, povezanih s trajnostnostjo. Da se preprečita zavajajoče prodajanje in lažno zeleno oglaševanje, investicijska podjetja ne bi smela priporočati finančnih instrumentov kot instrumentov, ki ustrezajo individualnim preferencam glede trajnostnosti, ali se odločati za trgovanje z njimi, kadar ti instrumenti ne ustrezajo tem preferencam. Investicijska podjetja bi morala svojim strankam ali potencialnim strankam pojasniti razloge, zaradi katerih tega niso storila, in voditi evidenco o teh razlogih.
- (8) Treba je pojasniti, da lahko investicijska podjetja finančne instrumente, ki ne ustrezajo individualnim preferencam glede trajnostnosti, še vedno priporočajo, vendar ne kot instrumente, ki ustrezajo individualnim preferencam glede trajnostnosti. Da se omogočijo nadaljnja priporočila strankam ali potencialnim strankam, bi morala stranka, kadar finančni instrumenti ne ustrezajo njenim preferencam glede trajnostnosti, imeti možnost prilagoditi informacije o svojih preferencah glede trajnostnosti. Da se preprečita zavajajoče prodajanje in lažno zeleno oglaševanje, bi morala investicijska podjetja voditi evidenco o odločitvi stranke in o njenem pojasnilu za prilagoditev.
- (9) Delegirano uredbo (EU) 2017/565 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (10) Pristojnim organom in investicijskim podjetjem bi bilo treba dati dovolj časa, da se prilagodijo novim zahtevam iz te uredbe. Njeno uporabo bi bilo zato treba odložiti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Delegirane uredbe (EU) 2017/565

Delegirana uredba (EU) 2017/565 se spremeni:

- (1) v členu 2 se dodajo naslednje točke 7, 8 in 9:
 - „7. „preference glede trajnostnosti“ pomenijo izbiro stranke ali potencialne stranke glede tega, ali in v kakšnem obsegu naj se v njeno naložbo vključi eden ali več od naslednjih finančnih instrumentov:
 - (a) finančni instrument, za katerega stranka ali potencialna stranka določi, da se minimalni delež vложи v okoljsko trajnostne naložbe, kot so opredeljene v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta*;
 - (b) finančni instrument, za katerega stranka ali potencialna stranka določi, da se minimalni delež vложи v trajnostne naložbe, kot so opredeljene v točki 17 člena 2 Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta**;
 - (c) finančni instrument, ki upošteva glavne škodljive vplive na dejavnike trajnostnosti, če kvalitativne ali kvantitativne elemente, ki dokazujejo to upoštevanje, določi stranka ali potencialna stranka;
 - (8) „dejavniki trajnostnosti“ pomenijo dejavnike trajnostnosti, kot so opredeljeni v točki 24 člena 2 Uredbe (EU) 2019/2088;

- (9) „tveganja glede trajnostnosti“ pomenijo tveganja glede trajnostnosti, kot so opredeljena v točki 22 člena 2 Uredbe (EU) 2019/2088.

* Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

** Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).“;

- (2) v členu 21 se odstavek 1 spremeni:

- (a) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Investicijska podjetja pri izpolnjevanju zahtev iz tega odstavka upoštevajo tveganja glede trajnostnosti.“;

- (b) doda se naslednji pododstavek:

„Investicijska podjetja pri izpolnjevanju zahtev iz tega odstavka upoštevajo naravo, obseg in kompleksnost poslovanja podjetja ter naravo in nabor investicijskih storitev in dejavnosti, ki se izvajajo v toku tega poslovanja.“;

- (3) v členu 23(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) vzpostavijo, izvajajo in vzdržujejo primerno politiko obvladovanja tveganj in postopke za ugotavljanje tveganj v zvezi z dejavnostmi, procesi in sistemi podjetja ter po potrebi določijo raven tveganja, ki jo podjetje še dovoljuje. Pri tem investicijska podjetja upoštevajo tveganja glede trajnostnosti“;

- (4) člen 33 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 33

Nasprotja interesov, ki so lahko škodljiva za stranko

(člen 16(3) in člen 23 Direktive 2014/65/EU)

Za namene ugotavljanja vrst nasprotij interesov, ki nastajajo med opravljanjem investicijskih in pomožnih storitev ali njihove kombinacije ter katerih obstoj lahko škoduje interesom stranke, vključno z njenimi preferencami glede trajnostnosti, investicijska podjetja s pomočjo minimalnih meril upoštevajo, ali se investicijsko podjetje ali zadevna oseba ali oseba, ki je s podjetjem neposredno ali posredno povezana prek obvladovanja podjetja, zaradi opravljanja investicijskih ali pomožnih storitev ali investicijskih dejavnosti ali kako drugače nahaja v katerih koli izmed naslednjih okoliščin:

- (a) podjetje ali navedena oseba bo verjetno ustvarila finančni dobiček ali se izognila finančni izgubi na račun stranke;
- (b) podjetje ali navedena oseba ima interes v zvezi z rezultati storitve, ki se opravlja za stranko, ali posla, ki se izvede v imenu stranke, ki je drugačen od interesa stranke v zvezi s temi rezultati;
- (c) podjetje ali navedena oseba ima finančno ali drugo spodbudo, da daje interesu druge stranke ali skupine strank prednost pred interesom stranke;
- (d) podjetje ali navedena oseba opravlja isto poslovno dejavnost kot stranka;

- (e) podjetje ali navedena oseba prejme ali bo prejela od osebe, ki ni stranka, spodbudo v zvezi s storitvijo, ki se opravlja za stranko, v obliki denarnih ali nedenarnih koristi ali storitev.“;
- (5) v členu 52 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:
- „3. Investicijska podjetja zagotovijo opis:
- (a) vrst finančnih instrumentov, ki so se upoštevali;
 - (b) nabora finančnih instrumentov in ponudnikov, analiziranih za vsako vrsto instrumenta glede na obseg storitve;
 - (c) dejavnikov trajnostnosti, ki so se upoštevali pri postopku izbire finančnih instrumentov, kjer je relevantno;
 - (d) kadar zagotavljajo neodvisno svetovanje, kako opravljena storitev izpolnjuje pogoje za zagotavljanje investicijskega svetovanja na neodvisni podlagi, in dejavnikov, ki so se upoštevali pri postopku izbire, ki ga je investicijsko podjetje uporabilo za priporočitev finančnih instrumentov, kot so tveganja, stroški in kompleksnost finančnih instrumentov.“;
- (6) člen 54 se spremeni:
- (a) v odstavku 2 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) uresničuje investicijske cilje zadevne stranke, vključno z dovoljenim tveganjem stranke ter njenimi morebitnimi preferencami glede trajnostnosti;“;
 - (b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Informacije o investicijskih ciljih stranke ali potencialne stranke po potrebi vključujejo informacije o tem, kako dolgo želi stranka imeti naložbo, o njenih preferencah glede prevzemanja tveganj, o njenem dovoljenem tveganju, o namenih naložbe in tudi o njenih preferencah glede trajnostnosti.“;
 - (c) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Investicijska podjetja imajo in so sposobna dokazati, da imajo vzpostavljene ustrezne politike in postopke za zagotavljanje, da razumejo naravo in lastnosti, vključno s stroški in tveganji, investicijskih storitev in finančnih instrumentov, ki jih izberejo za stranke, vključno z morebitnimi dejavniki trajnostnosti, in da ocenijo, ob upoštevanju stroškov in kompleksnosti, ali lahko enakovredne investicijske storitve ali finančni instrumenti ustrezajo strankinemu profilu.“;
 - (d) odstavek 10 se nadomesti z naslednjim:

„10. Pri zagotavljanju investicijske storitve investicijskega svetovanja ali upravljanja portfeljev investicijsko podjetje ne da priporočila oziroma se ne odloči za trgovanje, če nobena storitev ali instrument nista primerna za stranko.

Investicijsko podjetje ne priporoča finančnih instrumentov oziroma se ne odloča za trgovanje s takimi instrumenti, kot da ustrezajo preferencam stranke ali potencialne stranke glede trajnostnosti, kadar ti finančni instrumenti ne ustrezajo tem preferencam. Investicijsko podjetje stranki ali potencialnim strankam pojasni razloge, zaradi katerih tega ni storilo, in vodi evidenco o teh razlogih.

Če nobeden od finančnih instrumentov ne ustreza preferencam stranke ali potencialne stranke glede trajnostnosti in se stranka odloči prilagoditi svoje

preference glede trajnostnosti, investicijsko podjetje vodi evidenco o odločitvi stranke, vključno z razlogi za to odločitev.“;

(e) v odstavku 12 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„12. Pri zagotavljanju storitev investicijskega svetovanja investicijska podjetja neprofesionalni stranki predložijo poročilo, ki vključuje opis svetovanja in pojasnjuje, kako je priporočilo primerno za neprofesionalno stranko, vključno s tem, kako priporočilo ustreza strankinim investicijskim ciljem, njenim osebnim okoliščinam glede na zahtevano trajanje naložbe, njenemu znanju in izkušnjam, njenemu odnosu do tveganja, njeni sposobnosti kritja izgub in njenim preferencam glede trajnostnosti.“;

(f) v odstavku 13 se doda nov pododstavek:

„Zahteve po zagotavljanju ustreznosti s preferencami strank ali potencialnih strank glede trajnostnosti, kadar so relevantne, ne spreminjajo pogojev iz prvega pododstavka.“

Člen 2

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [**UP, vstavite datum: 12 mesecev po objavi v Uradnem listu Evropske unije**].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 21.4.2021

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN